

2. Згідно рішення репараційної комісії у *листопаді* 1923 року – з 14 січня 1924р. – створено **два** комітети щодо зобов'язань Німеччини:

перший (з стабілізації марки) – на чолі з Чарльзом Дауесом (директор морганівського банку в Чікаго);

другий (повернення до Німеччини капіталів)
очолив Мак-Кенна (Англія).

9 квітня 1924р. – комісія надала **рекомендації** відомі як «план Дауеса»:

- кордони Німеччини залишаються у межах Версальського договору;

- надати позику Німеччині – 800 млн. зол. марок;

- загальна сума репарацій з Німеччини (у 1924-25 – 1 млрд. марок).

- репарації пропонувалося отримувати за рахунок підвищення цін на цукор;

тютюн;

пиво;

спиртні напої.

- вводилася посада Генерального комісара (*Джільберт* - США)

Лондонська конференція: 16 липня – 16 серпня 1924р. (Англія; Франція; Італія; Японія; США; Португалія; Німеччина; Румунія; Югославія):

1. план економічної евакуації Франції Рура;

2. питання про репарації.

План Дауеса вступав у силу **30 серпня 1924р.:**

I доповнення (після Лондона) – втілення плану до життя;

II доповнення – Франція продовжила отримання репарацій на 37 років (за Версалем – до **1930р.**);

III – евакуацію Рура закінчити до 22 жовтня 1924р.

IV – про санкції щодо Німеччини у разі невиконання плану.

Значення «Плану Дауеса»:

1. план ставив під англійсько-американський контроль економіку Німеччини;
2. погіршення соціального становища населення країни (тривалість робочого дня – 10-12 годин);
3. мілітаризація економіки Німеччини (у 1929 році 13 країн Ліги Націй сповістили про те, що Німеччина є головним постачальником зброї).